

Isefjorden

Ved Isefjorden var der i begyndelsen af 1700-tallet - ligesom i andre farvande - fiskere, som påtog sig at lodse. Det medførte, at søens folk i 1727 klagede over fiskernes "Studsighed, Forsømmelighed og Ubillighed ved Betalingen".

Klagerne gav anledning til, at Toldkontrolløren i Rørvig, månedskaptajn von der Linde, blev beskikket som "Overlots" over lodserne ved Isefjorden på foranledning af Admiralitets- og Commissariats-Collegiet ved en kongelig resolution den 26. januar 1728. Lodseriet fik hjemsted i tolderhuset i Rørvig. Se beskrivelsen af Rørvig, som i 1803 ansatte lodser i Spodsbjerg nord for Hundested.

Reglementet, der blev udstedt samme dag, fastslog, at overlodsen skulle eksaminere lodserne og være ansvarlig for deres duellighed. Lodserne skulle være overlodsen hørige og lydige, og de skulle stedse være forsynede med de til lodsninger fornødne fartøjer.

Lodspengene skulle deles lige imellem lodserne efter et fradrag af 1/8 til lodskaptajnen, dvs. Linde, som havde pligt til at indsende årlige lister til Admiralitetet over de indpasserede skibe i Isefjorden.

Lodserne fik eneret til lodsninger på Isefjorden, og der var lodstvang for de fleste fartøjer. Senere blev bestemt ved en Resolution af 13. marts 1775, at Isefjordens lodser i lighed med Dragørs og Dvalegrundenes lodser skulle underlægges tilsyn af overlods, lodskaptajn Andreas Lous.

I 1800-tallet blev der oprettet lokale lodserier i Rørvig, Holbæk, Spodsbjerg, Hundested og Frederikssund. Disse er omtalt under stednavnene.

Efter ændringen af lodsloven i 1979 samlede staten gradvis alle lodserierne fra Isefjorden til Køge i ét lodseri - Sundet Lodseri. Og efter ændringen af lodsloven i 2006 blev alle landets lodserier samlet i statens lodsselskab DanPilot, der i dag har en lodsstation i Hundested, som lodser i Kattegat og Isefjorden.

Skrevet af Danmarks Lodsmuseumsforening